

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501

Ügyszám: 1/2010/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

518/2010. (XII. 15.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2010. január 4-én előterjesztett **panaszát** a 2010. december 15-én megtartott – dr. Kádár András Kristóf testületi tag elfogultság miatti kizártsága mellett - zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést fogantatosító szerv – a Gy. Városi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot csekély mértékben sértő intézkedésre került sor

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2010. január 4-én, elektronikus úton előterjesztett panaszbeadványában a rendőrség testvére eltűnésével kapcsolatos intézkedéseit kifogásolta, és kérte, hogy ügyét a Testület vizsgálja ki.

I.

1) A panaszos 2010. január 4-én elektronikus úton előterjesztett panaszában előadta, hogy testvérét, a B. települési állatmenhely tulajdonosát 2008. szeptember 10-én meggyilkolták. A gyilkos először agyonverte, majd a holttestet a menhely területén elégette, és lakását kifosztotta. A panaszos ezzel kapcsolatban sérelmezte, hogy a Megyei Rendőrség 2008. szeptember 18-tól 2009. április 25-ig eltűnésként kezelte az ügyet, azonban 2009 decemberében a panaszos és az elhunyt lánya részére átadott nyomozati anyagot átvizsgálva a panaszos arra a következtetésre jutott, hogy a Megyei Rendőrség súlyosan megsértette a családját, illetve az áldozat tisztességes eljáráshoz való jogát. Álláspontja szerint a rendőrség kezdettől fogva hátráltatta a nyomozást, ugyanis nem kezelte az állatmenhely környékét úgy,

---

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük

mint egy bűncselekmény helyszínét, ezt a panaszos bizonyítani is tudja. Ez az eljárás súlyosan sértette a nyomozás gyors eredményességét, mellyel nagyban veszélyeztette az elhunyt és családjának alapjogát. Ugyanis nem folytatott kezdettől fogva mindenre kiterjedő, alapos helyszíni szemlét, hónapokon keresztül bárki bejárhatott a telepre, széjjelhordhatta az ott lévő dolgokat, mindeközben az elhunyt csontjai az ingatlanon elégetve, maradványai a gyilkos által eltemetve végig ott voltak. Látva a rendőrség nem megfelelő hozzáállását, a panaszos maga kezdett nyomozásba, amely miatt sokszor konfliktusba került a helyi rendőrséggel. A sajtóban kritikával illette a rendőrség szakszerűtlen munkáját, rosszindulatát. Ezért a Gy. városi rendőrfőkapitány a sajtón keresztül feljelentéssel és jogi eljárással fenyegette. Véleménye és meggyőződése a következő: a rendőrség kezdettől fogva nem is akarta bűncselekményként kezelni az esetet, mivel testvére és leánya a helyi rendőrséggel, nevezetesen a korábbi körzeti megbízottal 2004 és 2006 között az Emberi Jogok Európai Bíróságán perben állt és a pert meg is nyerték. A rendőrség részéről a volt körzeti megbízott azonban egy második eljárást is indított ellenük, amit azonban jó esélyük lett volna megnyerni. Valószínűleg az utolsó és egyben döntő tárgyalásra 2008. augusztus 23-án került volna sor, amelyen a volt körzeti megbízott nem jelent meg. Ekkor a bíró új tárgyalást tűzött ki 2008. október 2-ra. A panaszos testvérét a két dátum között, 2008. szeptember 10-én meggyilkolták, az említett rendőrt pedig rövid időre rá nyugdíjazták. A panaszos mindezek alapján kérte a Testület eljárását.

2) A 2010. január 5-i kiegészítésében a panaszos előadta, hogy az eljárásban részt vevő V. rendőr nem pártatlan, elfogulatlan, mivel a testvére ellen indított eljárásban testvére ellen tanúskodott. A Gy. városi rendőrség a strasbourg-i per miatt nem folytathatta volna le elfogultság miatt a nyomozást testvére megölésével kapcsolatosan. A megkapott akta átolvasása után állapította meg, hogy abban az a kép van lefestve az elhunytól, mintha tehetne arról, hogy ilyen brutális módon kellett az életét kioltani. Az ügyészség számára kizárólag rosszindulatú és lealázó vallomásokat továbbították, holott a rendőrség számára nyolc olyan tanú vallomása is rendelkezésre állt, akik pozitívan nyilatkoztak a testvéréről.

3) A szintén 2010. január 5-én előterjesztett kiegészítésében a panaszos azt is leírja, hogy a Testület eljárásának indítványozására nyitva álló 8 napos határidőt semmiképpen nem tudta betartani, ugyanis nem magyar állampolgár, gyerekkora óta nem élt Magyarországon, L. városban és Ausztriában tartózkodik, így nem jártas a magyar ügyintézésben. Mikor a testvéréről szóló bűnügyi aktát átvette és átolvasta, akkor döbbsent rá arra, hogy mennyire jók voltak a meglátásai a rendőrség munkájával kapcsolatban. 2009. december közepe óta keresi azt a magyarországi szervezetet, aki a rendőrség által elkövetett hibák, visszaélések felderítésében segítene. Az interneten talált rá a Független Rendészeti Panasztestületre és ezt követően írt a Testület elnökének (az aktát is röviddel Karácsony előtt kapta meg elhunyt testvére L. városban élő lányától).

II.

A Testület felvilágosítás-kérésére a rendőrség a következő két levelet küldte meg:

1) Az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK) Bűnügyi Főigazgatójának 14487/6/2009. ált. számú, 2010. február 7-én kelt, az ORFK Ellenőrzési Szolgálat Vezetőjének címzett levele szerint a benyújtott panasszal kapcsolatban vizsgálatot folytatott le, a felvetett kérdésekre válasza a következő. „A panaszos testvérének sérelmére elkövetett emberölés ügyében folytatott nyomozásnak nyilvánvalóan nem volt semmi köze az elhunyt lánya által az strasbourg-i bíróságon kezdeményezett eljáráshoz. Az emberölési ügy

nyomozása a hatályban lévő törvények szerint történt, és a vizsgálat megállapítása szerint a szakma szabályai szerint hajtották végre. A nyomozó hatóság vezetőjével, illetve a hatóság tagjaival szemben nem merült fel kizárásra okot adó körülmény és ilyen vonatkozású indítvány sem született. A nyomozás során keletkezett iratok első példánya jelenleg a Megyei Bíróságon, másodpéldánya pedig a megyei ügyészségen található meg. Több példány az iratokból nem készült. Az ügyvel kapcsolatos egyéb iratok a panaszos korábbi kifogásainak vizsgálati eredményeit tartalmazza. Ezek összefoglalása a mellékelt jelentésben megtalálható. Állásponatom szerint a rendőrség által folytatott eljárások miatt benyújtott panaszok nem bírálhatók el a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény IX. fejezetében foglaltak alapján, rendőri intézkedés elleni panaszként. Jelen ügyben felmerült panaszokat, vagy a Közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény, vagy a Büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény jogorvoslatokra vonatkozó szabályai szerint kell elbírálni. Tényként kell elkönyvelni, hogy néhány napilap tényleg megírta a Megyei Rendőr-főkapitányság vezetőjének a megyei közgyűlés előtt elhangzott beszámolóját. Sz. tábornok úr kijelentette, miszerint fontolgatja az esetleges jogi választ a panasz felé a rendőrséget becsmérő igaztalan és alaptalan állításai miatt. Állásponatom szerint ez semmiképpen nem minősíthető fenyegetésnek. A panaszbeadványban megnevezett, az eljárásban résztvevő többi rendőrrel kapcsolatban a panasz nem terjesztette elő a panaszának mibenlétét, ezért erre semmiféle nyilatkozat nem tehető.”

2) Az ORFK Ellenőrzési Szolgálat vezetőjének 105/172-3/2010. Rp. számú, 2010. március 2-i levele szerint a megkeresés és az előterjesztett panasz alapján az ORFK Bűnügyi Főigazgatósága mind az eltűnés, mind pedig az emberölés kapcsán folytatott rendőrségi eljárásokat kivizsgálta, melynek a megállapításai a következők: „a panaszos testvére angol állampolgárként Magyarországon B. községben egy állatmenhelyet alapított és tartott fenn. 2002. októberében a Gy. Városi Rendőrkapitányság feljelentés alapján garázdaság miatt indított nyomozást ismeretlen tettesek ellen. A feljelentés szerint az állatmenhelyen tartott állatok által okozott háborgatással összefüggésben a panaszos testvére és annak lánya merült fel gyanúsítható személyként. 2002. október 16-án reggel 7 óra 30-kor az angolul nagyon keveset tudó (...) zászlós helyi KMB-s jelent meg az állatmenhelyen azzal a feladattal, hogy a panaszos testvérét a rendőrkapitányságra kísérje, aki azonban megtagadta azt, hogy a felszólításnak eleget tegyen, és a kutyákat a rendőrrre uszította. A következőkben erőszak alkalmazására került sor a panaszos unokahúga ellen, aki időközben édesanyja védelmére kelt. Az intézkedő rendőr csak erősítés kérése után tudta befejezni a megkezdett feladatot, melynek során a lány könnyebb sérülést szenvedett.

A panaszos unokahúga különböző eljárási cselekmények után az Emberi Jogok Európai Bíróságához fordult, mert állásponcija szerint a rendőrség az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény 3. cikkelyét megsértve bántalmazta őt, s ezzel a bántalmazással kapcsolatos panaszát nem vizsgálták ki hatékony módon. Az Emberi Jogok Európai Bírósága (2. szekció) a B. kontra MAGYARORSZAG ügyben 26137/04. számú kérelem alapján 2007. április 10-én Strasbourg-ban meghozta a 2007. július 10-én véglegessé váló következő ítéletét. A bíróság megállapította, hogy a rendőri bántalmazás tekintetében anyagi jogi szempontból nem sértették meg az egyezmény 3. cikkelyét. Megállapította továbbá, hogy a 3. cikkelyt eljárásjogi szempontból megsértették. Ez utóbbi miatt a bíróság az alperes államot, azaz a Magyar Köztársaságot 3000 Euró megfizetésére kötelezte a kérelmező számára nem vagyoni kár címén.

A fentiek alapján tehát nem állítható egyértelműen az, amit a panaszos folyamatosan hangoztat, nem csak különböző panaszaiban, hanem a sajtó nyilvánossága előtt is, miszerint testvére és annak lánya pert nyertek a strasbourg-i bíróságon a Magyar Állammal szemben a szóban forgó rendőri intézkedés brutalitása miatt. Az Emberi Jogok Európai Bírósága a

Magyar Köztársaságot marasztalta el eljárásjogi mulasztás miatt és a Magyar Államot kötelezte a 3000 Euró megfizetésére. Ebből következik, hogy sem a magyar Rendőrség, sem a Győr-Moson-Sopron Megyei Rendőr-főkapitányság, sem annak bármelyik beosztottja nem szenvedett hátrányt a bírósági ítélet miatt, így a panaszosnak a Független Rendészeti Panasztestülethez írott levelében a rendőri intézkedések és eljárások kapcsán megfogalmazott kifogásai – nevezetesen, hogy bárki elfogultan járt volna el a testvére eltűnésével, illetve a sérelmére elkövetett emberölési ügy nyomozásával kapcsolatban – alaptalanok.

A rendőrség által folytatott eljárások kapcsán benyújtott kifogásokkal kapcsolatban a belső vizsgálat az alábbiakat tárta fel.

A panaszos osztrák állampolgár 2009. március 9-én feljelentést tett – dr. M. J. jogi képviselő útján – a Megyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Osztályán ismeretlen tettes ellen emberölés gyanúja miatt. A feljelentés szerint a tudomására jutott adatok alapján arra a következtetésre jutott, hogy testvére bűncselekmény áldozata lett. A feljelentés időpontjában már folyamatban volt a testvére eltűnése ügyében a II. fokú közigazgatási hatósági eljárás, melyet a tényállás további tisztázása érdekében a Megyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Osztálya folytatott.

Tekintettel arra, hogy az addigi eljárás során beszerzett adatok emberölés vagy más bűncselekmény elkövetésének gyanúját nem alapozták meg és a Be. 6. § (3) bekezdés b) pontja alapján büntetőeljárást nem lehetett indítani, ezért a panaszos feljelentését 2009. március 16-án határozattal elutasították. A határozat szabályszerű kézbesítése megtörtént, ennek ellenére a panaszos – vagy jogi képviselője – jogorvoslati lehetőségével nem élt.

2009 januárjában az Országos Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Főigazgatóság Bűnügyi Elemző-Értékelő Főosztály Bűnügyi Koordinációs Osztály – mint szakmai irányító egység – részletesen és mindenre kiterjedően tanulmányozta a panaszos testvére eltűnése miatt folytatott közigazgatási hatósági eljárás során keletkezett iratokat. A Gy. városi Rendőrkapitányság az eltűnt személy tartózkodási helyének megállapítása érdekében a szükséges intézkedéseket megtette, a körözési tevékenysége folyamatos, célirányos és széleskörű volt, bűncselekmény konkrét gyanúja nem merült fel, de különböző körülmények azt valószínűsítették, hogy nevezett eltűnése rajta kívülálló okok miatt következett be. A jelzett körülmények miatt folytatta a Megyei Rendőr-főkapitányság II. fokon az eltűnéssel kapcsolatos tényállás további tisztázását.

Az ORFK Bűnügyi Főosztálya is megvizsgálta az eltűnéssel kapcsolatos eljárás iratait annak felülvizsgálata és annak tisztázása érdekében, hogy az eljárást folytató hatóság helyesen állapította-e meg a bűncselekmény gyanújának hiányát. Az iratok tanulmányozását követően a korábbi értékeléssel egyetértve az volt megállapítható, hogy az eltűnés miatt folytatott közigazgatási hatósági eljárás során minden szükséges és lehetséges intézkedést megtettek és ennek alapján tényszerűen jutottak arra a következtetésre, miszerint bűncselekmény konkrét gyanúja nem merült fel. Mindezekről függetlenül az eljáró hatóság álláspontja az volt, hogy a tényállás további tisztázása érdekében a II. fokú eljárást folytatni kell. Az iratok tanulmányozása során megállapítást nyert, hogy a panaszos testvére meglehetősen ellentmondásos személyiség volt. Többen úgy nyilatkoztak róla, hogy elkötelezett állatbarát, aki semmilyen körülmény között nem hagyta volna ellátatlanul a gondozott állatokat. A korábbiak során az esetleges távollétei alkalmára mindig keresett egy helyettesítő állatgondozót. Mindezekkel szemben volt olyan tanú is, aki határozottan állította, miszerint az állítólagos állatbarát kiegészítő nélkül nem etette, és nem is gondozta az állatokat. Volt olyan alkalom, hogy a panaszos testvére felkérte a tanút az állatok etetésében való közreműködésre. Ennek nem teljesítése esetére kijelentette, hogy szélnek ereszti az állatokat. Az adandó alkalommal a tanú nem ért rá segítséget nyújtani egyéb elfoglaltsága miatt és másnap, amikor felkereste az állatmenhelyet, azt kellett tapasztalnia, hogy a panaszos testvére beváltotta fenyegetését, az állatokat tényleg kiengedte annak ellenére, hogy ő maga otthon tartózkodott. Az eltűnését megelőző napokban több személynek is elmondta, hogy elutazásra készül

függőben lévő magánügyeinek intézése miatt. Gyógykezelésre szándékozott utazni Angliába, ahol egyébként is hivatalos ügyeket kellett intéznie.

Egy másik körülmény is nehezítette a helyzet megítélését, illetőleg azt a feltevést látszott erősíteni miszerint nem történt bűncselekmény, mivel a Gy. Városi Bíróság B.527/2006/123. számon a Btk. 229. § (1) bekezdésébe ütköző hivatalos személy elleni erőszak büntett elkövetésének megalapozott gyanúja miatt folytatott büntetőeljárásban elfogatóparancsot bocsátott ki a panaszos testvére ellen. Nem volt kizárt tehát, hogy az eltűnés háttérében a felelősség alóli kibúvás szándéka húzódott meg.

Összességében tehát azt állapítottuk meg az iratok tanulmányozása során, hogy bűncselekményre utaló konkrét adat ténylegesen nem merült fel, ami nem azt jelenti, hogy nem is történt bűncselekmény.

Az ügyben elrendelt nyomozás során a Megyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Osztály 2009. április 21-én 11 óra 30 perckor Budapesten elfogta az ügy gyanúsítottját. A nyomozó hatóság az ügyben érintett hozzátartozók tájékoztatása és az ügyintézésük támogatása érdekében az alábbi intézkedéseket tette:

- A panaszos megbízása alapján a nyomozó hatóság 2009. június 18-án egy temetkezési vállalkozónak kiadta a holttest maradványait annak Angliába történő szállítása végett;
- az ügyben 2009. április 23-án az eljáró nyomozó hatóság sajtótájékoztatót tartott, melyen jelen volt a brit Nagykövetség konzulja is;
- e rendezvényt megelőzően személyesen és részletesen tájékoztatták a panaszost, hogy ne a sajtóból értesüljön a fejleményekről és tolmács közreműködésével, több alkalommal telefonon tájékoztatták az áldozat Londonban élő és tartózkodó lányát;
- A panaszos unokahúgát 2009. május 5-én angol nyelven írt levélben jogairól, kötelezettségeiről, június 10-én pedig szintén levélben – a nyomozásról az igazságügyi hivatal áldozat segítő szolgálat által nyújtandó segítség lehetőségéről, illetőleg a holttest maradványainak elszállításával és a temetéssel kapcsolatos ügyintézés lépéseiről részletesen tájékoztatták. A levélhez mellékelték az angol nyelvre fordított áldozat segítési információs lapot, valamint a hozzátartozó kérésére az áldozatsegítő szolgálathoz továbbították a támogatás igénybevételéhez szükséges hatósági igazolást.

Összességében a panaszos panaszával kapcsolatban az állapítható meg, hogy teljességgel alaptalan. Sem a Gy. Városi Rendőrkapitányság, sem a Megyei Rendőr-főkapitányság az eljárások során nem követetett el törvénysértést és a krimináltaktikai és metodikai vonatkozásban is a szakma szabályai szerint jártak el. A panaszos nyilatkozatával ellentétben a nyomozást folytató rendőri szerv következetes munkája eredményezte a bűncselekmény elkövetésével gyanúsító személy elfogását, aki egyébként beismerő vallomást tett. Nem elképzelhetetlen, hogy a gyanúsított vallomása, mellyel a bűncselekmény elkövetését magyarázta sértő a panaszosra, illetve a testvéreire vonatkozóan, ám számos egyéb körülmény és tanúvallomás alátámasztotta azokat. Kétségtelen tény, hogy a magyar Rendőrség ebben nem hibáztatható. Álláspontom szerint a panaszok nem bírálhatók el az Rtv. IX. fejezetében foglaltak alapján megfogalmazott rendőri intézkedés elleni panaszként. Ennek megfelelően az eltűnés miatt folytatott közigazgatási hatósági eljárás vonatkozásában az I. fokú eljárást folytató hatóság felettes hatóságánál lehet fellebbezést benyújtani – miként azt a panaszos meg is tette –, majd a II. fokú hatósági eljárás határozata ellen a Közigazgatási Bírósághoz lehet fordulni. A büntetőeljárással kapcsolatban pedig, a nyomozás felügyeletet ellátó ügyészséghez lehet panasszal fordulni.”

A panaszos által a Testület rendelkezésére bocsátott bűnügyi, közigazgatási, illetve egyéb iratanyagból a Testület által lefolytatott vizsgálat szempontjából a következők bírnak relevanciával:

1) A Gy. városi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály Őr-Járőr Alosztályon 2008. szeptember 18-án készült, 08010-512670/2008 id. számú jelentés szerint a jelentést készítő rendőrök (O. r. törzsőrmester, H. r. őrmester, K. r. főtörzsőrmester) a következőket állapították meg:

„A fenti napon szolgálatom teljesítése során 16 óra 20 perckor az ügyeletvezető utasítására megjelentem a B. településen lévő állatmenhelyen, mert a panaszos Bécsből bejelentést tett, hogy fenti címen élő kettős állampolgárságú testvére több hete nem adott életjelt magáról, hiába próbálta többször is utolérni.

A fenti címen többszöri csengetésre sem nyitott senki ajtót. A kapu nyílt postaládájába több darab, egy hete érkezett levél volt bedobva. A házat kívülről körbevizsgálva nem találtunk arra utaló jelet, hogy ott tartózkodna bármilyen személy, viszont az udvarba két személygépkocsi parkolt és több macskatetem hevert az udvaron. Ezek alapján feltételezhető volt, hogy akár a keresett személy otthonában elhalálozott, vagy életveszélyes állapotban van. Az ÜTI a helyszínre irányította a feltalálható illetékes személyt, (...) aki a Cs. Alapítvány titkára, nevezett személy 19 órakor érkezett a helyszínre, ezen kívül, még a mentőket, akik (...) 19 óra 20 perckor és a tűzoltókat, akik (...) szintén 19 óra 20 perckor érkeztek a helyszínre. Ezt megelőzően a helyszínre érkezett még 18 óra körül (...) tisztiorvos is, akit az MRFK ÜTI irányított a helyszínre, illetve önkéntes állatvédők érkeztek (4 fő). A tűzoltók a kaput belülről kinyitották, illetve a lakás bejárati ajtaját kifeszítés módszerével kinyitották. A tűzoltókkal együtt részletesen átkutattuk a házat, melléképületeket és az udvart, ahol keresett személy nem lett feltalálva. Bűncselekményre utaló jelet nem tapasztaltunk. Ezek után az állatvédők, a tűzoltók és a mi segítségünkkel az illetékes személy jelenlétében megejtették és megittatták az állatokat. A tisztiorvos az állatok állapotát megfelelőnek tartotta. Mindezek után a lakás bejárati ajtaját a tűzoltók segítségével 3 ponton szeggel rögzítettük, a kapu pedig belülről vissza lett akasztva. A lakás bejárati ajtaján, mivel hivatalos pecsét nem volt nálunk, hagytam egy papírt, amire rögzítettem az intézkedés okát, időpontját és személyét. A történeteket és a tett intézkedéseket jelentettem az ÜTI-nek, majd szolgálatunkat a kiírtaknak megfelelően folytattuk.”

2) A Gy. Városi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály Őr-Járőr Alosztályon 2008. szeptember 21-én tett, 08010-512801/2008 id. számú, O. r. törzsőrmester által tett jelentéskiegészítés a fentiekén túl az alábbiakat tartalmazza:

„A többi helyiség nyitva volt, így azokat nem zártuk vissza, eredeti állapotban hagytuk. A kutatás személyre irányult, így hogy milyen technikai eszközök voltak, konkrétan nem figyeltük, de lappal nem találkoztunk.

A történeteket és tett intézkedéseket jelentettem az ÜTI-nek, majd szolgálatunkat a kiírtaknak megfelelően folytattuk.”

3) A Gy. Városi Rendőrkapitányságon 08010-512701/2008. id. számon, 2008. szeptember 19-én, a panaszos bejelentéséről készült jegyzőkönyv szerint a panaszos telefonon 2008. szeptember 18-án jelentette testvére eltűnését a Gy. Városi Rendőrkapitányság ügyeletén. Előadta, hogy testvére már kb. 8 éve lakik Magyarországon és egy állatmenhelyet vezet hivatalosan. Testvére lánya, aki Angliában él értesítette telefonon 2008. szeptember 16-a körüli időben és mondta, hogy nem éri el az édesanyját. A panaszos ezt követően elkezdte hívni testvérét, de senki sem vette fel a telefont, azon csak rögzítő jelentkezett. Beszélt Bécsben az angol konzulátussal is, ugyanis a testvére angol állampolgár, illetve a budapesti konzulátussal és mind a két helyen jelentette, hogy a testvére eltűnt. Telefonon beszélt a Gy. Városi Rendőrkapitánysággal, ahol az egyik rendőr elmondta, hogy kimentek a P. utcába és ott felvették a kapcsolatot Zs. K.-val, aki elmondta a rendőröknek, hogy ő sem tudja, hol lehet a

panaszos testvére. A rendőrökkel több alkalommal is beszélt és azt is elmondták, hogy a telepen találtak egyhetes felbontatlan leveleket és találtak több döglött állatot is.

Testvére gyógyszer szed a vérnyomása miatt és ettől elméletileg rosszul is lehetett. Két alkalommal volt is a kórházban emiatt. A testvére lánya azt mondta, hogy kérdezze meg a konzulátuson, hogy a testvére meghosszabbította-e az útlevelét. A konzulátuson azt mondták, hogy egy éve lejárt, de nem ment be meghosszabbíttatni.

A PAMOK intézetben kérdezte, ahol azt mondták, hogy jelenleg nem tartózkodik ott, de már járt náluk, így nyilván van tartva.

4) A Gy. Városi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Helyszínelő Alosztályon 2008. szeptember 20-án készült jelentés szerint a jelentést készítő Sz. r. törzsszázlós Sz. r. hadnagy bűnügyi technikussal, mint helyszíni-, és szemle bizottság megjelent menhelynél, ahol helyszíni szemlét tartott. A szemle megtartására azért került sor, mert ismeretlen tettes a menhely nyitott irodájából eltulajdonította a panaszos testvére tulajdonát képező laptopot. A helyszín biztosítva volt. A panaszos aznap jelentette be, hogy a menhely irodájából hiányzik a testvére laptopja. A sértett testvére elmondta, hogy a vaskapu csak be volt akasztva belülről, bezárva nem volt.

Az iroda fa ajtaja nyitva volt, nem volt bezárva, ezt a sértett testvére mondta el. Itt találták meg a laptop dobozát. A téglá épületen elváltozás nem volt, ajtaja hatóságilag lezárva. Kérdésre a panaszos elmondta, hogy az iroda hatóságilag nem volt lezárva, nyitva volt, be sem volt zárva. A jelentést készítő rendőr megjegyzi, hogy a régi téglá épületet a rendőrség szintén átvizsgálta. „Az iroda, a tégláépület és menhely teljes lezárásáról a panaszos gondoskodik a továbbiakban.” A kutatás nem vezetett eredményre.

5) A panaszos testvére eltűnésével kapcsolatos adatgyűjtésről készült 2008. szeptember 22-i jelentés szerint a jelentést készítő Cz. r. hadnagy és S.. r. törzsszázlós H.. r. őrnagy, Közrendvédelmi Osztályvezető utasítására adatgyűjtést végeztek a panaszos testvére eltűnésével kapcsolatban, melynek során meghallgatták a közvetlen szomszédokat, akik elmondták, hogy „a hölgy több éve költözött a szomszédba, amely jelen pillanatban a ritkán lakott, Sz. települést figyelembe véve kb. 300 méter. Amikor megtudtuk, hogy menhelyet fog létrehozni, egyáltalán nem örültünk neki és ez egyre inkább fokozódott az idő elteltével. Az „eltűnt” személynek soha nem voltak barátai, nem is jártak hozzá, csak olyan emberek, akik hozták-vitték a kutyákat, macskákat és az állateledel segélyszállítmányokat (jelentős részben külföldi rendszámú járművekkel). Tudomásunk szerint az évek során nagyon sok emberrel dolgoztatott a telepen (karbantartói és állatgondozói munkás), de mindenki csak néhány hétig volt ott, mert senkit sem fizetett ki. Elmondom még, hogy az Eon-tól és Pannonvíztől az utóbbi időben sokat jártak hozzá, mert rendkívül nagy tartozásai voltak. (...) A mai napon ebéd után a Pannonvizes kereste, hogy már több mint 400.000 Ft a tartozása, és ha nem egyenlíti ki, lezárják a vezetékes vizét. (...) Szeptember 4-én volt egy közmeghallgatás, ahol az összes szőlőhegyi lakos követelte, hogy most már számolják fel végérvényesen a telepet, amely így is nagyon régen engedély nélkül működik. Erről ő is tudott. Az eltűnése előtti napokban semmi mozgást nem lehetett nála látni, még gondozók sem voltak. Úgy tudjuk, hogy nevezett személy tavaly ősszel egy angol alapítványtól 6 millió Forint támogatást kapott. Érdekes lenne, ha el tudna vele számolni, mert a kutyákra szerintünk pénzt nem költött csak a segélyszállítmányok eledelét adta nekik, pénzért csak ritkán vett némi eledelt. (Nap, mint nap kellett volna eledelt vásárolnia az állatoknak, kb. 100 kutya, 50 macska elég sokat ehet.) Nem fizette ki a munkásait, nem vett olyan rengeteg eledelt, akkor hová tette azt a rengeteg pénzbeli támogatási, anyagi segítséget és a befolyó jövedelemadó

1%-át. Hallottam arról, hogy magyarországi segílyt kért azért, mert nincs pénze etetni az állatokat, és ha nem kap, nem tudja fenntartani a telepet. Arról is hallottam, hogy a közeljövőben el fogja hagyni Magyarországot, mert lehetetlenné tették azt, hogy segítsen az állatokon, Itthon nem támogatják, de erről a médiának is sokat beszélt. Szinte teljesen biztosak vagyunk abban, hogy külföldre ment és ott fogja kihasználni a már itthon megtévesztett állatbarátokat.”

Egy másik személyt elmondta, hogy nyugalomra vágyott, azért költözött oda, de sajnálattal tapasztalta, hogy a kiszabadult és elkóborolt kutyák nem hagyják nyugodtan élni az életét, de ő nem avatkozott bele semmibe, nem tud semmit az ügyről. Egy további szomszéd elmondta, hogy tisztában van azzal, hogy a panaszos testvére elment külföldre, mert a telepet be fogják zárni. Az utolsó meghallgatott személy elmondta, hogy jól ismeri az eltűntet, „aki csalásból és sikkasztásból élt, megtévesztette az állatbarátokat és pénzt csalt ki tőlük.”

Több alkalommal dolgozott nála egy-két hetet, de soha nem fizette ki, mindig azt mondta, nincs pénze, mert valaki átverte. Egy alkalommal kivitte Ausztriába, ahol egy osztrák, szintén kutyamenhelyes társával pénzes, de pszichésen beteg (50-60) embernek előadást tartott, hogy ha az állatokat szeretik, azok meggyógyítják őket, természetesen tőlük adományokat kért és fogadott el, minél többet adnak, annál hamarabb meggyógyulnak címszóval, de erre nincs bizonyítéka. Elmondta még, hogy nevezett személynek az APEH-al is meggyült a baja, mert egyáltalán nincs könyvelése, így nem tud elszámolni az adományokról, segílyekről. Nem hiszi, hogy Afrikába ment volna nevezett személy ez csak megtévesztés lehet, hogy ne keressék, és így ki tud bújni az igazságszolgáltatás alól. Sokkal inkább az az elképzelhető, hogy Angliába ment, mert ott vannak kapcsolatai. Az idén is több alkalommal mondta nekem, hogy tavaly (...) eladott egy építési telket 20 millió forintért, ehhez még van pénze, amelyből külföldön új életet kezdhet, mivel itt már nem tud érvényesülni. Az alapítvány egy budapesti idős nő tulajdona, amelyet kb. három éve megszüntetett a bíróság, láttam a papírokat, de az eltűnt három évig ennek a nem létező alapítványnak a nevére vette fel a segílyeket és támogatásokat, amely jogsértő és ő is tudta ezt. (Az önkormányzat tavaly bevonta az engedélyét, és azóta is vett fel támogatásokat.) Véleményem szerint azzal, hogy közszereplő lett és mindenki ráfigyelt, azt érte el, hogy az összes hatóság elkezdett vizsgálódni ellene, és legjobbnak látta, ha elhagyja Magyarországot, amíg börtönbe nem zárják. Több alkalommal vitte a Gy. városi B. út mellett lévő H. takarékbá, ahol alapítvány pénze volt. Valószínűleg kiürítette a számlát”

A rendőr megjegyzi, hogy, ha esetlegesen államigazgatási eljárásra kerül sor, javasolja a meghallgatott személy mindenre kiterjedő tanúkénti kihallgatását.

A fentiekén kívül beszerzett még két nevet és telefonszámot, akik nap mint nap kapcsolatban voltak az eltűnttel, „de lehet, hogy ők is be vannak avatva abba, hogy hova mehetett, illetve a csalásokat együtt követték el, mivel valószínűleg ők segítettek a nem létező, vagy megtévesztő könyvelésben. (...) Véleményem szerint az adományok felhasználását és adóügyi elszámolását is meg kellene vizsgálni, sikkasztás, illetve csalás miatt.

Összegezve az adatgyűjtés eredményét az eltűnt az állatokért kapott támogatásból élt, szerezte vagyonát. A telepnek meg voltak számlálva a napjai, ezért legális támogatást nem kaphatott, illegálisan meg senki sem jutott neki pénzt (mivel már napvilágra került, hogy nincs engedélye, amelyet 3 évig titkolt). Több alkalommal kint volt nála a különböző állatvédő egyesület, amelyek feljelentettek a telepen lévő áldatlan állapotok miatt (...). A telep működése azért is veszélybe került, mert villany és víztartozása miatt a közel jövőben kikapcsolták volna a villanyt és lezárták volna a vizet. Rendkívül sok polgári pere volt a bíróságon. Mi tartotta volna itthon, ha nincs bevétele, nem tudott volna megélni sem.”

7) A 08010-512871/2008. számú, a panaszos testvére eltűnésével kapcsolatos intézkedésről szóló, 2008. szeptember 23-i jelentés szerint a jelentést készítő rendőrök 2008. szeptember 22-én az állatmenhelyre mentek, ahol annak környékén adatgyűjtést végeztek, majd felmérték annak a lehetőségét, hogy a menhely körzetében, az erdős részen kutatást végezzenek. Mivel az állatmenhely körzetében a hatalmas kiterjedésű területen fekvő erdő sűrű aljnövényzettel benőtt, abba gyalogosan a szolgálati egyenruhában biztonságosan, a kutatás szempontjából eredményesen bejutni nem tudtak, így az erdőben való kutatást nem tudták végrehajtani.

8) A Gy. városi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Élet és Ifjúságvédelmi Alosztályon 2008. szeptember 23-i, 321-7-82/2008 ált. számú, a panaszos testvére eltűnésével kapcsolatos közigazgatási ügyben a helyszíni szemléről készült jegyzőkönyv szerint 2008. szeptember 18-án a rendőrhatalóság járt a helyszínen, mind a lakóházban, mind a menhelyen, melyről külön jelentés készült. Ekkor az eltűnt lakóháza lezárásra került, azonban a többi részen 2008. szeptember 18-át követően többen megfordultak, önkéntes munkások, állatokat örökbefogadók. Zs. elmondása szerint, mikor 2008. szeptember 18-án ideértek a kapu ajtaja zárva volt, illetve az eltűnt lakása is, az iroda viszont nem volt bezárva, továbbá a többi épület sem. A bizottság a helyszíni szemlét a Közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 56-57. §-ai alapján, a kriminalisztika ajánlásainak betartásával végezte. A jegyzőkönyvben foglaltak szerint „a bejárati kapu nincs zárva, belépve az udvarba jobb oldalt lakóház, előtte kenelek, illetve a ház oldalában is, középen két gépkocsi (...), balra kutyabetegszoba, mely üres. (...) A ház bejárati ajtaja fából, mely két szeggel van zárva. Az egyik a kilincs felett 15 cm-re, a másik az ajtó tetején. Szegekkel hatóságunk zárta le. Az ajtókeret roncsolódva van. (...) Ezt követi az iroda, mely 3 x 4 m faház, ide folyamatosan bejárnak 2008. 09. 18-át követően. (...) A faházról a 4534/2008. bü számú ügyben helyszíni szemlére került sor. Az eltűnt lakóházának ajtaját 3 szeggel lezártuk, a szegekre körmatrica lett elhelyezve, melyen a GY-M-S MRFK pecsétje van és aláírással hitelesítettem, illetve még egy körmatricával elláttunk. (...) Az állatmenhellyel szemben, az út túloldalán egy családi ház található, mely az eltűnt lányának tulajdona (...). A lakóház bejárati ajtaja zárt állapotban volt, melyet hatóságunk kifeszített. (...) A ház bejárati ajtaját két szeggel lezártuk, melyeket lepecsételt körmatricával elláttuk, illetve további két lepecsételt körmatricát helyezünk el az ajtóra. A szemle során bűncselekményre utaló nyomot sem felkutatni, sem rögzíteni nem tudtunk. (...) Az eltűnt lakásába 2008. 09. 18-án hatóságunk a tűzoltókkal, mentősökkel bement nevezett személy feltalálása érdekében, mely utána lezárásra került. Azonban a telep többi részére 2008. 09. 18-tól folyamatosan bejárás van, az állatok ellátása céljából.”

9) A Gy. városi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály Őr-Járőr Alosztályon készült, 08010-512955/2008 id. számú, eltűnt személy kutatásáról szóló, 2008. szeptember 24-i jelentés szerint a jelentést készítő V. r. százados megjelent az állatmenhelyen, mert a panaszos 2008. szeptember 19-én bejelentést tett, hogy testvére több hete nem adott életjelt magáról, hiába próbálta többször is utolérni. Többszöri csengetésre sem nyitott senki ajtót. A kapu nyílt posta ládájában több darab egy hete érkezett levél volt bedobva. A házat kívülről körbevizsgálva a rendőrök nem találtak arra utaló jelet, hogy ott tartózkodna bármilyen személy, viszont az udvarban két személygépkocsi állt és több macska tetem hevert. Ezek alapján feltételezhető volt, hogy a keresett személy otthonában elhalálozott, vagy életveszélyes állapotban van. Ezért a közrendvédelmi osztályvezető kutatás rendelt el az eltűnt lakókönyezet körül. A kutatás kiinduló pontja B. település, P. utca 1. szám alatti ingatlan volt. A P. utca 1. szám körül lévő terület átkutatását az Rtv. 58. § (1) bekezdés e) pontjában megfogalmazott, eltűnt személy felkutatására igénybe vett csapaterő alkalmazásával P. utca 1. szám elől, nyugati irányban kezdték meg az erdős területen, 7 fővel, lánc

alakzatban. Gy. településig kb. 2 négyzetkilométer terület vizsgálták át. Az eltűnt személyt nem találták, öngyilkosság vagy bűncselekmény elkövetésére utaló nyomot nem fedeztek fel. Majd ezt követően visszatértek a kiindulási ponthoz, és kelet irányban kezdték meg a kutatást, szintén lánc alakzatban. Kb. 2 négyzetkilométer terület került átvizsgálásra, a keresett személyt nem találták, öngyilkosság vagy bűncselekmény elkövetésére utaló nyomot nem fedeztek fel. A kutatást 11 órakor fejezték be.

10) A Gy. Városi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Élet és Ifjúságvédelmi Alosztályon, 2008. szeptember 29-én készült, 08010-7-82/2008 ált. számú jelentés szerint L. r. százados felvette a kapcsolatot a brit konzulátussal, ahol elmondták, hogy Angliában nincs személyi igazolvány, csak útlevél, így az eltűntnek is csak útlevele van, mely lejárt. A Gy. Városi Bíróságon a B. 527/2006. számon eljárás van folyamatban ellene, melynek tárgyalása 2008. augusztus 21-én volt. A Gy. Városi Bíróság tájékoztatta a rendőrséget, hogy a tárgyaláson megjelent az eltűnt és lánya is. A következő tárgyalási nap 2008. október 2. és október 3. A rendőrség felvette a kapcsolatot az IRM BÁH Nyugat-Dunántúli Regionális Igazgatóságával is, aki arról tájékoztatta, hogy az eltűnt nem szerepel a rendszerükben.

11) A Gy. Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Élet és Ifjúságvédelmi Alosztályon készült, 08010-7-82/2008 ált. számú, 2008. szeptember 29-i jelentés szerint ellenőrizték a személynyilvántartóban az eltűntet, de abban nem szerepelt. Ellenőrizték továbbá, hogy folyt-e ellene eljárás, sérelmére nyomozás. Megállapították, hogy az alábbi ügyekben szerepelt: 321-3468/07.bü B. sérelmére állatkínzás, tanú
321-1256/05.bü az eltűnt sérelmére rágalmazás, sértett
321-2734/05.bü V. sérelmére okirattal visszaélés vétsége, gyanúsított
321-5323/04.bü É. sérelmére rongálás, tanú
321-651/06. bü önbíráskodás, sértett
321-5127/07. bü B. feljelentése jogtalan elsajátítás, tanú

12) A Gy. Városi Bíróság Elnöke 2008. október 8-i levelében tájékoztatta a Gy. városi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályvezetőjét, hogy a panaszos ellen a Gy. Városi Bíróságon B.527/2006. szám alatt hivatalos személy elleni erőszak büntette miatt eljárás van folyamatban. A büntető ügyben 2008. december hó 11. napjára tűztek ki tárgyalást.

13) A Gy. Városi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály vezetőjének 2008. október 10-i, kutatásról szóló jelentése szerint a Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője kutatást rendelt el. A kutatásra azért került sor, mivel 2008. szeptember 19-én a panaszos bejelentette, hogy testvére ismeretlen körülmények között eltűnt lakásáról és életjelet azóta sem adott magáról. A panaszos testvérének eltűnésének pontos időpontja 2008. szeptember 10-re tehető. Az eltűnést követően adatgyűjtésre és tanúkutatásra került sor a megadott címen és környéken, valamint kisebb mérvű kutatást is végrehajtottak a lakókörnyezetben, melyről külön jelentés készült. Az elrendelt kutatást 2008. október 9-én hajtották végre a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet és az Rtv., valamint a Magyar Köztársaság Rendőrségének Csapatvizsgálói Szabályzatáról szóló 11/1998. (IV. 23.) ORFK Utasítás alapján. A kutatás területe a Gy. városból B. település irányába vezető főút, valamint az autópálya által bezárt terület. A kutatás csapaterővel került végrehajtásra, a fent meghatározott területen az eltűnt személy felkutatása érdekében. A kutatásban résztvevő állomány:

– 52 fő egyenruhás (Gy. Városi Rendőrkapitányság, Megyei Rendőr-főkapitányság különböző osztályai)

- 28 fő polgári ruhás (Gy. Városi Rendőrkapitányság, Megyei Rendőr-főkapitányság különböző osztályai)

A térképen meghatározott terület kutatása céljából 4 kutató csoport került felállításra 20-20 fővel.

A jelentés részletes leírást tartalmaz a kutatás menetéről, melynek ismertetésétől a Testület eltekint. A lefolytatott terület átvizsgálása során az eltűnt felkutatása nem vezetett eredményre.

14) A Megyei Bíróság elnökének 2008. október 10-i levele szerint a panaszos testvére ellen a Megyei Bíróságon nem folyik büntetőeljárás, ellene hivatalos személy elleni erőszak büntette miatt a Gy. Városi Bíróságon B.527/2006. szám alatt van eljárás folyamatban. Arról, hogy sérelmére elkövetett cselekmény miatt más személy ellen büntetőeljárás lenne folyamatban, nem áll módjában válaszolni, mivel a büntető ügyek nyilvántartása nem a sértettek személyi adatai alapján történik.

15) A panaszos a Gy. Városi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályán 2008. október 22-én tett tanúvallomásában felhívta a figyelmet arra, hogy a telepen lévő állatok egy részét elvitték, a telepen folyamatosan ki-be jártak emberek, amely lehetetlenné tette testvére további érdemben történő keresését, és az azonnalos nyomrögzítést. A panaszos is bement a lakásba, hogy megnézzze, a laptop megvan-e. A másik alapítvány tagjai cselekményüket október 18-án fejezték be.

18) A panaszosnak a Gy. Városi Rendőrkapitánysághoz címzett, 2009. február 12-én érkezett, a Bűnügyi Osztály 321-7-82/2008.sz. közigazgatási eljárást megszüntető határozata elleni fellebbezése szerint a panaszos 2008. október 22. napján tanúvallomást tett a Rendőrkapitányságon, ahol is a „3. Oldal 5. Bekezdésében előadtam, hogy véleményem szerint a Rendőrhatóság szakszerűtlen, minden kritikán aluli, lassú, közel másfél hónapos eredménytelen munkája miatt felvettem a kapcsolatot egy privát szervezettel. A vezetőjük és társai, Mancs kutya utóda a helyszínre jöttek és a testvérem keresésére indultak. A kutatás eredménye az lett, hogy a kutya a testvérem kocsijában, a Discoveryben bejelzett. Ezt a helyszínen levő mindhárom kutya egyértelműen tette, különböző időszakokban azzal, hogy a szájukat nyalták a vezető mögötti ülésen. A kutyák hullakereső ebek voltak és a cégvezető elmondása alapján akkor viselkednek így, ha holttestet találnak. Ebből arra lehet következtetni, hogy a testvérem élettelen testét az autóval vihette el valaki, aki az autót vissza is hozta, majd távozott a helyszínről.”

A panaszos megítélése szerint a fentiek egyértelműen bűncselekmény alapos gyanújára utaló tények.

A panaszos elmondta, hogy eltűnt testvére gerincbántalmai miatt kezelésre Angliába vagy Ausztriába akart távozni, ezért adott részére 150 eurót G. 2008. júniusában, hogy intézze el az útlevelét, mivel az lejárt. Nevezett látta utoljára életben a panaszos testvérét egy férfi személy társaságában, akit ő nem ismert. A panaszos testvére elmondta, hogy a kocsiban ülő férfi segít neki, így tud elmenni a gerincét meggyógyítani és a nyugdíját intézni Angliában.

A tanúvallomásból megállapíthatóan az állatok gondozása miatt került kapcsolatba az elhunyt az ismeretlen személlyel, ezért vásárolt részére telefont.

Lényegesnek tartja azt a körülményt, hogy testvére a H. Takarékszövetkezetből 2008. szeptember 10. napján 16 óra 13 perckor 50.000 Ft készpénzt vett fel az Alapítvány számlájáról.

Úgy gondolja, hogy a fenti tények alapján rendkívül komoly alappal vitatható az I. fokú hatóság azon megállapítása, amely szerint bűncselekmény gyanújára utaló adat nem merült fel.

Fellebbezésében a panaszos előadta, hogy testvére hozzávetőlegesen 150 állat tartásáról és ápolásáról gondoskodott, az állatmenhely hivatalos állatorvosa elmondta a panaszosnak, hogy, hűgát az állatokkal való bánásmódja és munkája miatt tisztelte, és a legszörnyűbb dolgokra gondol, mivel az eltűnt az állatokat nem hagyta volna ott saját akaratából.

A panaszos mindezek alapján kiemeli, hogy álláspontja szerint mindenképpen bűncselekmény alapos gyanújára utal a fenti tény.

A panaszos személyesen állapította meg 2008. szeptember 19-én, hogy testvére irodájából hiányzott 1 db Toshiba AT 200 típusú laptop. Ennek mindössze az üresen álló dobozát találta meg, az iroda kulcsai a zárban voltak, a nagykapu bezárva. Eltűnt testvére, aki kb. 171 cm magas volt és 95 kg-os, hosszú, szőke hajú, rendkívül nehezen tudott járni főleg gerincsérve miatt, mindezek ellenére mindkét autója nyitott ajtóval, az indítóállásban indítókulccsal az udvaron volt, tehát a gépkocsikkal nem ment el, gyalog pedig erre képtelen lett volna.

Eltűnt testvére ruhái, személyes tárgyai, tisztálkodó-szerei a házban voltak. Ugyanígy a házban volt megtalálható a lejárt útlevele is. Ugyanakkor eltűnt a naplója, amely mindennapos használatú volt. 2008. szeptember 10. óta bankszámláján változás nem történt, mobiltelefonján ezidő után telefonforgalmazást nem lehetett megállapítani. Ugyanezen időtől kezdve lányával, unokájával, testvérel semmiféle kapcsolata nem volt. Álláspontja szerint késedelmesen került sor 2008. november 4-én a helyszíni szemle kiegészítésére, hiszen minden használható nyomot egy korábbi „állatmentő akció” már eltüntetett.

Ugyancsak megkésve került kitűzésre a nyomravezetői díj, a plakátok kiragasztása, és a fellebbezés előterjesztéséig nem került sor az eltűnt lakóhelye közelében található kiserdő és elhagyott kavicsbánya átkutatására.

A panaszos előadta továbbá, hogy tudomása szerint eltűnt testvérenek a jövőjére vonatkozóan rengeteg terve volt, így pl. vissza akarta szerezni a korábbi telephely engedélyt, pályázni akart az 1 %-os támogatásra, felmentést akart elérni a volt körzeti megbízott által indított büntetőeljárásban, ezért lépett kapcsolatba ügyintéző ügyvéddel.

19) A panaszos 2009. március 9-én feljelentést tett emberölés büntettének alapos gyanúja miatt a Megyei Rendőr-főkapitányságon. Feljelentésében előadta, hogy 2008. szeptember 18-án bejelentést tett a Gy. Városi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályán, ahol 321-7-82/2008. számon közigazgatási eljárás indult, mely eljárást az I. fokú hatóság határozatával 2009. január 16. napján megszüntetett azzal, hogy az eljárás során bűncselekmény gyanújára utaló adat vagy körülmény a határozathozatal időpontjáig nem merült fel, az eltűnt tartózkodási helyének megállapítására tett intézkedések pedig nem vezettek eredményre. A határozat ellen a törvényes határidőben jogi képviselő útján fellebbezést jelentett be, kérve az eljárás folytatását, további nyomozást az eltűnt tartózkodási helyének megállapítása céljából. A panaszos részletezi, hogy megítélése szerint kik azok a személyek, akiknek érdeke fűződhet hűga eltűnéséhez, esetlegesen megöléséhez.

Kiemeli, hogy a közigazgatási eljárás során ismeretlenül maradt az a személy, akit legutoljára testvérel együtt láttak, aki a panaszos álláspontja szerint megalapozottan gyanúsítható testvére sérelmére elkövetett emberöléssel. Önmagában az a körülmény, hogy az eltűnt 50.000 Ft készpénzzel távozott a H. Takarékszövetkezetből, majd a hipermarketben mobil telefont vásárolt az ismeretlen személy részére, rendkívül nyomatékos motivációként kerülhet szóba a panaszos testvérenek megölése kapcsán. Az egyik tanú elmondta azt is, hogy 2008. augusztusában volt egy hölgy – aki a közigazgatási eljárás során ismeretlen maradt –, aki együtt dolgozott ezzel a személlyel, őt keresztnevéen szólította és ismerte őt.

A panaszos kiemeli azt is, hogy testvére évek óta büntetőeljárás hatálya alatt állt a bonyi körzeti megbízott feljelentése alapján, akinek kollegája S. r. törzsaszlós 2008. szeptember 22-i jelentésében kizárólag az eltűntet rágalmozó, hamis, rosszindulatú, használhatatlan tanúvallomásokot gyűjtött a Gy. Városi Rendőrkapitányság közigazgatási eljárása számára, amely jelentés a közigazgatási eljárást negatívan befolyásolta, félrevezette.

Az eltűntet „sikkasztással, nagy értékű ingatlan eladással, adócsalással, külföldre tünéssel illetve a fenti jelentés, keltve ezzel egy bűnös ember benyomását, aki hatalmas adósságok hátrahagyásával, azok elől menekülve, egyszerűen eltűnt.” A panaszos meglátása szerint a jelentés alapvetően rossz irányba terelte a nyomozást annak elejétől kezdve, a későbbiek során pedig az időmúlás, a nyomok eltűnése miatt meghiusította a közigazgatási eljárás eredményességét. A büntető ügy a panaszos megítélése szerint testvére vonatkozásában felmentéssel zárulhatott volna, ugyanis a Gy. Városi Bíróság B. 1465/2003/37.sz. ítéletével a panaszos testvérét és lányát az ellenük 1 rendbeli társtettesként elkövetett hivatalos személy elleni erőszak büntette miatt emelet vád alól 2005. június 13. napján felmentette. Ugyan a Megyei Bíróság mint II. fokú Bíróság 1.Bf 291/2005/8. Sz. végzésével hatályon kívül helyezte és az I. fokú Bíróságot új eljárásra utasította, azonban a hatályon kívül helyezés okai elsődlegesen formaiak, technikai kérdések tárgyalás anyagává tételét tartalmazták, tehát kisebb súlyúak voltak. A körzeti megbízott azonban nem jelent meg a legutoljára kitűzött tárgyaláson, amit emiatt el kellett napolni, a két tárgyalás között pedig a panaszos húga eltűnt. Mindezeket túl az Emberi Jogok Európai Bírósága 2007. április 10. napján elmarasztalta Magyarországot és a Magyar Államnak 3.000 Euro nem vagyoni kártérítést és 3.500 EU költségtérítést, tehát összesen mintegy 1,62 millió forintot kellett megfizetnie az eltűnt lányának.

A panaszos feljelentésében felhívja a figyelmet egy másik állatvédő szervezetre is, mely testvérét „évek óta alaptalanul rágalmozta, valótlan tartalmú web-leveleket jelentetett meg (...), mindezen eljárásoknak egyetlen célja volt, hogy megszerezzék húgom menhelyének állatállományát, átvegyék külföldi kapcsolatait, a megyében egyeduralmi helyzethez jussanak, az 1 %-os adókedvezményt kizárólagosan birtokolják. Szomorúan kell megjegyezni, hogy húgom eltűnését követően 2008. szeptember 19. napjától a másik állatvédő szervezet volt az, amely (...) húgom állatait külföldi és magyarországi adományokért elidegenítette, mondván, húgom úgy sem törődik az állatokkal, hiszen itt hagyta éhezni őket. (...) 2008. szeptember 19. napján jelenlétemben történt meg az állatok elhordása...”

Kiemeli végül a panaszos, hogy testvére haragban állt a szomszédaival is. Erre utal a helyi polgármester 2008. szeptember 4-i aláírásgyűjtése is, amelynek célja az volt, hogy testvére telephely engedélyezését megakadályozzák. 2008. október 10-én testvére eltűnését követő egy hónappal megküldték telephely-engedélyezési kérelmének elutasítását, indokolva nem utolsó sorban a 25 helybeli lakos tiltakozásával.

Álláspontja szerint a Gy. Városi Rendőrség figyelmen kívül hagyta a 2008. szeptember 18-i bejelentését követően az egyértelműen bűncselekményre utaló körülményeket, nyitott ajtajú autók az udvaron, bennük az indítókulcs, nyitott ajtajú iroda, ami azelőtt mindig zárva volt, az új laptop originál üres doboza feltűnően látható volt. Testvére beteg volt, nem volt járóképessége birtokában, autó nélkül hagyta ott a 130 állatot egyedül, gondozó nélkül, holott életének tartalmát, munkája fókuszát jelent ette az állatok gondozása. Az „állatmentő akció” pedig hozzájárult ahhoz, hogy az ujjlenyomatok, lábnyomok megsemmisüljenek.

20) A Megyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Osztálya által 2009. április 22-én foganatosított helyszíni kihallgatás során a gyanúsított elmondta, hogy egy vita hevében a menhely hátsó részében megölte a panaszos testvérét, majd holttestét elégette. Amíg égett a tűz, a saját lakrészében lezuhanyozott, átöltözött és elégette a ruháit. A holttest maradványait később egy talicskával a menhellyel szemközti telekre szállította és ott elásta. Azt nem tudta, hogy ez az

említett ingatlan kinek a tulajdonában van, bár ott is volt két kennek, de csak az első három munkanapján dolgozott ott. Miután a holttestet elásta, a lapátot beletette a talicskába és azt visszavitte a menhelyre. A gyanúsított megmutatta az eljáró rendőröknek a helyet, ahol elásta a maradványokat, állítása szerint azokat mintegy 40-50 cm-re a földfelszíntől meg lehet találni. A helyszíni kihallgatás 2009. április 22-én 0 óra 55 perckor véget ért, a helyszíni cselekményeket szemle keretében tovább folytatták, melynek célja az volt, hogy felleljék az eltűnt földi maradványait.

III.

A vizsgált rendőri intézkedések érintették a panaszos családi élet biztonságához, panaszjoghoz, illetve a tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát.

1) A Testületnek elsőként azt kellett vizsgálnia, hogy a panaszt az arra jogosult terjesztette-e elő. Az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint, akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.

A rendelkezésre álló iratanyag alapján megállapítható, hogy a rendőrség több olyan cselekményt is foganatosított, amelyek közvetlenül érintették a panaszos családi élet biztonságához és a tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogait, melyek jelen esetben magukban foglalják azt a jogos elvárást a panaszos részéről, hogy bejelentését követően a rendőrség minden számára biztosított eszközt igénybe véve intézkedjen az események felderítése, illetve a panaszos testvérének felkutatása érdekében. A panaszt érintették az egyes intézkedések már csak azért is, mert maga jelentette be testvére eltűnését, és különféle minőségekben (bejelentő, tanú, feljelentő) részese is volt az eljárásoknak.

2) Ezt követően a Testület megvizsgálta a panasz határidőben való érkezettségének kérdését.

Az Rtv. 93. § (1) bekezdés értelmében a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemlről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet előterjeszteni.

Az iratanyag alapján megállapítható, hogy a panaszos 2008. szeptember 18-án tett bejelentést testvére eltűnése ügyében, testvére holttestét 2009. április 22-én tartott helyszíni szemle alkalmával találták meg, a panaszos a rendelkezésre álló iratanyagot állítása szerint röviddel 2009. karácsonya előtt kapta meg, majd azok áttanulmányozását követően kezdett el panasz fórumot keresni, végül 2010. január 4-én, elektronikus úton terjesztette elő panaszát. Panaszának 2010. január 5-én való kiegészítésében leírta, hogy nem magyar állampolgár, gyermekkorától külföldön él, így nem volt tisztában a magyar jogrenddel, a panasztételre nyitva álló határidőt így semmiképpen sem tudta betartani.

A panaszos azonban 2008. október 22-én tett tanúvallomásaiban felhívta a figyelmet arra, hogy a telepen lévő állatok egy részét elvitték, a telepen folyamatosan ki-be jártak emberek, egészen 2008. október 18-ig, amely álláspontja szerint lehetetlenné tette testvére további érdemben történő keresését, és az azonnali nyomrögzítést. Maga a panaszos is bement a lakásba. Annak tényét, hogy a vaskapu, illetve az iroda ajtaja nem volt hatóságilag bezárva, a panaszos már 2008. szeptember 20-án is elmondta, a Gy. Városi Rendőrkapitányság Bűnügyi

Osztály Helyszínelő Alosztályon aznap készült jelentés szerint, mely jelentés egyben azt is tartalmazza, hogy „az iroda, a téglapépület és menhely teljes lezárásáról a panaszos gondoskodik a továbbiakban.”

A panaszos 2009. február 12-én érkezett, a Bűnügyi Osztály Közrendvédelmi Alosztály 321-7-82/2008. sz. közigazgatási eljárást megszüntető határozata elleni fellebbezésében foglaltak szerint késedelmesen került sor 2008. november 4-én a helyszíni szemle kiegészítésére, hiszen minden használható nyomot egy korábbi „állatmentő akció” már eltüntetett. Ugyancsak megkétszerezve került kitézésre a nyomravezetői díj, a plakátok kiragasztása, és a fellebbezés előterjesztéséig nem került sor az eltűnt lakóhelye közelében található kiserdő és elhagyott kavicsbánya átkutatására.

A panaszos 2009. március 9-én feljelentést tett emberölés büntettének alapos gyanúja miatt a Megyei Rendőr-főkapitányságon. Feljelentésében előadta, hogy álláspontja szerint a Gy. Városi Rendőrség figyelmen kívül hagyta a 2008. szeptember 18-i bejelentését követően az egyértelműen bűncselekményre utaló körülményeket, nyitott ajtajú autók az udvaron, bennük az indítókulcs, nyitott ajtajú iroda, ami azelőtt mindig zárva volt, az új laptop üres doboza feltűnően látható volt. Testvére beteg volt, nem volt járóképessége birtokában, autó nélkül hagyta ott a 130 állatot egyedül, gondozó nélkül, holott életének tartalmát, munkája fókuszát jelentette az állatok gondozása. Az „állatmentő akció” pedig hozzájárult ahhoz, hogy az ujjlenyomatok, lábnyomok megsemmisüljenek.

A panaszos fent idézett beadványaiban több olyan rendőri intézkedést (területlezárás, díjkitűzés) is kifogásol, amelyek vizsgálatára az Rtv. 92.-93. §-ai alapján mind a rendőrségnek, mind pedig a Testületnek panasz előterjesztése esetén fennáll a hatásköre. A Testület álláspontja szerint azáltal, hogy a rendőrség érdemben nem reagált a panaszos által előadottakra, a panaszeljárást az előadottak kivizsgálására nem indította meg, holott több rendőri jelentés is tartalmazza azt a tényt, hogy az állatvédők bemehettek a menhely területére, mulasztást követett el, így a Testület – figyelemmel a panaszos nem magyar állampolgárságára, s ezen keresztül a vele szembeni, a magyar jogrendszer ismeretével kapcsolatos alacsonyabb elvárhatósági fokra is – a panasz kivizsgálása mellett döntött.

A Testület figyelemmel volt mindezekén túl arra is, hogy a rendelkezésre bocsátott iratok alapján a helyszínen eljáró rendőrök nem tájékoztatták a panaszost panasztételi lehetőségeiről, így a Testülethez való fordulás lehetőségéről sem. A sérelmezett események nagy része 2008. szeptember 28-án és az azt követő napokban történt, ekkor már a 2008. január 1-jén létrejövő Testület is több hónapja megkezdte munkáját, olyan fokú ismertségre azonban még semmiképpen sem tett szert, ami alapján elvárható lett volna, hogy a panaszos – különösen nem magyar állampolgárságára való tekintettel – tisztában legyen a Testülethez való fordulás lehetőségével. Kifogásait ezért a rendőrséghez címzett beadványaiban nevesítette, melyeket tartalmuk alapján elbírálván a rendőrségnek egyszersmind panaszeljárást is indítania kellett volna.

Tekintettel arra, hogy a panaszost nem tájékoztatták a Testülethez fordulás lehetőségeiről, sérült a panaszos panaszjoga.

3) A Testület hatáskörével kapcsolatban hivatkozik az Rtv. 92. § (1) bekezdésére, mely szerint azon rendőri intézkedéseket és mulasztásokat vizsgálhat, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),

– a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (különösen: igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),

– a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlátás stb.)

esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A panaszos álláspontja szerint a rendőrség elfogult volt testvérével szemben, ami befolyásolta őket a rendelkezésre álló bizonyítékok megfelelő értékelésében, emiatt kerülhetett sor arra, hogy 2008. szeptember 18-tól több hónapon keresztül közigazgatási eljárásban keresték őt, ahelyett hogy büntetőeljárást indítottak volna. A panaszos hivatkozott arra is, hogy az eljárásban részt vevő V. a rendőrség tanúja volt az eltűnt ellen folyamatban lévő büntetőeljárásban. Sérelmezte továbbá a helyszínbiztosítás nem megfelelő voltát, illetve a területlezáras elmaradását is.

A fent idézett hatásköri szabályok értelmében a Testületnek nem áll módjában vizsgálni a panaszos által megnevezett rendőr közreműködését, ugyanis a közigazgatási, illetve büntetőeljárás során biztosított az egyes intézkedésekkel szembeni jogorvoslat lehetősége és mindkét, az említett eljárásokra vonatkozó kódex (a Közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény, illetve a Büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény) tartalmaz rendelkezéseket az eljárásban részt vevő személyek kizárására, objektív (pl. rokoni kapcsolatok, korábbi eljárásban való részvétel), illetve szubjektív (egyéb okból nem várható el az eljáró személytől az ügy elfogulatlan megítélése) okok alapján.

A Testület vizsgálata így azon cselekményekre, intézkedésekre, illetve mulasztásokra terjedhet csak ki, amit a közigazgatási eljárás elrendelését megelőzően foganatosítottak, vagyis a bejelentés miatt a helyszínen megjelent rendőrök cselekményeire, a helyszínbiztosításra, illetve a terület lezárásának elmaradására. Ezekkel kapcsolatban ugyanakkor a rendelkezésre álló rendőri jelentés alapján megállapítható, hogy a panaszos által megnevezett rendőr nem vett részt az eljárás ezen szakaszában, a bejelentésben foglaltak ellenőrzésére ugyanis O. r. törzsőrmester, H. r. őrmester, illetve K. r. főtörzsőrmester jelent meg a helyszínen.

4) Elsőként a Testület ezen eljárási cselekmények közül a helyszínbiztosítást vonta vizsgálata alá.

a) Az Rtv. 13. § (1) bekezdése kimondja, hogy a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak.

Az intézkedési kötelezettséggel kapcsolatban a Szolgálati Szabályzat 3. §-a kimondja, hogy bűncselekmény vagy szabálysértés észlelése, valamint a közbiztonságot, a közrendet, az államhatár rendjét, a polgárok személyét vagy javait sértő vagy fenyegető veszélyhelyzet esetén, illetőleg ha ilyet hoznak tudomására, a rendőrt intézkedési kötelezettség terheli.

Jelen ügyben a panaszos bejelentése következtében, mely szerint több napja nem éri el testvérét, fennállt a rendőrség intézkedési kötelezettsége, mely arra irányult, hogy felderítse, valóban történt-e valamely, a közbiztonságot, illetve a polgárok személyét és javait sértő, illetve fenyegető veszélyhelyzet, adott esetben pedig bűncselekmény. A Testület rendelkezésére álló bizonyítékok alapján úgy ítélte meg, hogy a rendőrség a bejelentésben foglaltak ellenőrzésével kapcsolatban az intézkedési kötelezettségének eleget tett azzal, hogy megjelent a helyszínen és kísérletet tett a panaszos testvéreinek feltalálására.

b) A Testületnek vizsgálnia kellett azt is, hogy a rendőrség eleget tett-e a helyszín biztosítására vonatkozó jogszabályi előírásoknak.

Az Rtv. 43. §-a szerint a rendőr a feladata ellátása során jogosult megtiltani, illetőleg megakadályozni, hogy valamely bűncselekmény, szabálysértés, baleset, egyéb esemény helyszínét megváltoztassák.

A Szolgálati Szabályzat 22. § (1) bekezdése szerint a helyszínbiztosítás az a rendőri tevékenység, amelyet a rendőr bűncselekmény vagy egyéb esemény (pl. baleset) helyszínén, a helyszíni szemle előtt, annak során, szükség esetén azt követően a helyszín őrzésére, lezárására, a nyomok biztosítására fogyanatosít.

A rendőr feladatait (2) rögzíti, mely szerint a helyszínt biztosító rendőr:

- a) elsősegélyben részesíti vagy részesítteti azokat, akik az esemény során megsérültek vagy megbetegedtek, illetve más ok miatt segítségre szorulnak,
- b) a szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten ért elkövetőt elfogja, az eseményben érintetteket, az eseményt észleelőket feltartóztatja,
- c) tanúkat visszatartja, és az illetéktelen személyeket a helyszínről eltávolítja,
- d) a helyszínt körülhatárolja, eredeti állapotában megőrzi,
- e) a közrendet zavaró cselekményeket, forgalmi torlódásokat megszünteti,
- f) az eseményt közvetlen parancsnokának azonnal jelenti,
- g) feljegyezi, hogy a sérültet milyen rendszámú mentő gépkocsival, hova szállították el,
- h) nyomon üldözés lehetősége esetén az üldözést késedelem nélkül teljesíti,
- i) a helyszínre megérkező szemlebizottság vezetőjének jelentést tesz.

Az Rtv. idézett szakaszából kitűnik, hogy a helyszínbiztosítás csupán jogosultság, egy lehetőség a rendőrség számára, de nem kötelezettség. A jogszabály tehát mérlegelési lehetőséget biztosít az intézkedő rendőrnek, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján határozzon a helyszín megőrzéséről vagy ennek mellőzéséről.

A Testületnek, akárcsak a helyszínen megjelenő rendőrnek, a 2008. szeptember 18-án rendelkezésre álló adatok figyelembevételével kellett megvizsgálnia a helyszínbiztosítás szükségességét, az hogy utóbb bebizonyosodott, hogy az udvaron ölték meg a panaszos testvérét, nem teszi önmagában visszamenőlegesen szakszerűtlenné vagy jogszerűtlenné a rendőrség munkáját.

A panaszos bejelentésének kivizsgálására a helyszínre kikerkező rendőr jelentésében leírta, hogy az udvarban két személygépkocsi parkolt, illetve több macskatetem is hevert, amiből azt a következtetést lehetett levonni, hogy a keresett személy otthonában elhalálozott, vagy életveszélyes állapotban van, így mentőket és tűzoltókat irányítottak a helyszínre, megjelent a tisztiorvos is. A tűzoltók a kaput belülről kinyitották, a lakás bejárati ajtaját pedig

kifeszítették. A rendőrök a tűzoltókkal átkutatták a házat, a melléképületeket és az udvart. Ezt követően az állatvédők a tűzoltók és a rendőrök segítségével megetették és megittatták az állatokat. Végül a lakás bejárati ajtaját a tűzoltók segítségével 3 ponton szeggel rögzítették, a kapu pedig belülről vissza lett akasztva. A lakás bejárati ajtaján a rendőrök hagytak egy papírt, amire rögzítették az intézkedés okát, időpontját és az intézkedő nevét, ugyanis hivatalos pecsét a jelentés szerint nem volt náluk.

A panaszos 2008. szeptember 19-én, vagyis a bejelentés másnapján megjelent a helyszínen, bement a lakásba, ahol észlelte, hogy eltűnt testvére laptopja, ezt jelentette a rendőrségen is. Szeptember 20-án, a bejelentés napján a rendőrség helyszíni szemlét tartott a menhelynél, a laptop eltűnése tárgyában. A szemléről készült jelentés szerint a panaszos elmondta, hogy a vaskapu csak be volt akasztva belülről, nem volt bezárva. Kérdésre a panaszos elmondta, hogy az iroda hatóságilag nem volt lezárva, nyitva volt. A jelentésben foglaltak szerint „az iroda, a téglapépület és menhely teljes lezárásáról a panaszos gondoskodik a továbbiakban.”

A 2008. szeptember 23-i, a panaszos testvéreinek eltűnésével kapcsolatos közigazgatási ügyben a helyszíni szemléről készült jegyzőkönyv szerint 2008. szeptember 18-án a rendőrhatalóság járt a helyszínen, mind a lakóházban, mind a menhelyen, melyről külön jelentés készült. Ekkor az eltűnt lakóháza lezárásra került, azonban a többi részen 2008. szeptember 18-át követően többen megfordultak, önkéntes munkások, állatokat örökbefogadók. Zs. elmondása szerint, mikor 2008. szeptember 18-án odaértek a kapu ajtaja zárva volt, illetve lakás is, az iroda viszont nem volt bezárva, továbbá a többi épület sem. A jegyzőkönyv rögzíti, hogy „az eltűnt lakásába 2008. 09. 18-án hatóságunk a tűzoltókkal, mentősökkel bement nevezett személy feltalálása érdekében, mely utána lezárásra került. Azonban a telep többi részére 2008. 09. 18-tól folyamatosan bejárás van, az állatok ellátása céljából.” A lakóházának ajtaját 3 szeggel lezárták, a szegekre körmatricát helyeztek el a Megyei Rendőr-főkapitányság pecsétjével, illetve az eljáró rendőr aláírásával hitelesítve. A helyszíni szemle során a rendőrök az állatmenhellyel szemben elhelyezkedő családi házba is bementek, az ugyanis az eltűnt lányának tulajdonában állt. A ház bejárati ajtaját a szemle befejezését követően két szeggel lezárták, lepecsételt körmatricával ellátták, illetve további két lepecsételt körmatricát helyeztek el az ajtóra.

A rendőrségi feljegyzésekből, jegyzőkönyvekből tehát kitűnik, hogy a kiszálló rendőrök alaposan átvizsgálták a panaszos testvéreinek lakóingatlanát, követték az ilyenkor irányadó szabályokat, tűzoltókat, mentőt és az ÁNTSZ munkatársait is kihívták a helyszínre. A helyszín bejárása során talált állattetemek megvizsgálása után kiderült, hogy ezen állatok különféle betegségek miatt pusztultak el már korábban. Az életben lévő állatok pedig valószínűleg két napja nem kaptak élelmet.

A bejárás során a terület körbehatárolásával járó helyszínbiztosítást nem alkalmaztak a rendőrök, mivel nem merült fel olyan körülmény, ami indokolta volna az ilyen formájú helyszínbiztosítást a bejárás ideje alatt.

A terület nem volt felforgatva, semmilyen bűncselekményre vagy egyéb olyan rendkívüli eseményre (pl.: baleset) utaló jelet nem találtak a rendőrök a továbbiakban, ami indokolta volna a helyszínbiztosítás alkalmazását a bejárást követően. Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint nem álltak fenn a helyszínbiztosítás elrendelésének a feltételei, ezért a rendőrség az akkori ismeretei birtokában jogszerűen döntött úgy, hogy nem rendel el az ingatlan vonatkozásában helyszínbiztosítást.

5) A Testület vizsgálta a terület lezárásának kérdését is. A rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható, hogy nem került sor a terület lezárására, így a Testület azt vizsgálta, hogy e tekintetben fennállt-e valamilyen mulasztás a rendőrség részéről.

A Szolgálati Szabályzat 27. § (1) és (3) bekezdése szerint terület lezárására kell intézkedni természeti vagy ipari katasztrófa, illetve annak veszélye, bűncselekmény, közlekedési és egyéb baleset, súlyos fertőző betegség, talált sugárzó anyag, robbanóanyag, robbantással történő fenyegetés, terrortámadás veszélye vagy terrorcselekmény esetén, továbbá az Rtv. 1. § (2) bekezdés j) és n) pontjában meghatározott esetben. A rendőrnek ilyen esetben meg kell akadályoznia a lezárt területre illetéktelenek belépését, és az illetéktelenül ott-tartózkodókat távozásra szólítja fel.

A rendőrség az elsődleges vizsgálatokat követően arra a következtetésre jutott, hogy bűncselekmény gyanúja az ügyben nem merült fel. A panaszos ezzel kapcsolatban sérelmezte, hogy a rendőrség nem megfelelően értékelte a bizonyítékokat, amely miatt nem került sor büntetőeljárás elrendelésére, testvérét csak közigazgatási eljárás keretei között keresték, amely álláspontja szerint hátráltatta a későbbi nyomozás és így az elkövető felderítésének és felelősségre vonásának lehetőségét.

A Be. 164. § (1) bekezdése szerint a büntetőeljárás – ha e törvény eltérően nem rendelkezik – nyomozással kezdődik. A (2) bekezdés értelmében a nyomozás során fel kell deríteni a bűncselekményt, az elkövető személyét, fel kell kutatni és biztosítani kell a bizonyítási eszközöket. A tényállást oly mértékben kell felderíteni, hogy a vádló dönthessen arról, vádat emel-e. A nyomozás a 170. § (1) bekezdése értelmében az ügyésznek vagy a nyomozó hatóságnak hivatali hatáskörében, valamint a nyomozó hatóság tagjának hivatali minőségében tudomására jutott adatok alapján vagy feljelentésre indul meg. A 6. § (2) bekezdés pedig azt határozza meg, hogy mely esetekben kell elrendelni a büntetőeljárást, ezek szerint büntetőeljárás csak bűncselekmény gyanúja alapján, és csak az ellen indítható, akit bűncselekmény megalapozott gyanúja terhel.

A Testület ezzel kapcsolatban egyrészt felhívja a panaszos figyelmét arra, hogy különbséget kell tenni a megalapozott és az „egyszerű” gyanú között, ugyanis a megalapozott gyanú szigorú, az „egyszerű” gyanúnál szigorúbb mércét jelöl. Ugyan a rendőrségi dokumentumokban önmagában a gyanú szó szerepel, az alatt minden esetben azt kell érteni, hogy bűncselekmény megalapozott gyanúja nem volt megállapítható. A Testületre irányadó szabályok szerint a Testületnek nincs hatásköre annak megítélésére, hogy a rendőrség a bizonyítékokat mérlegelve megfelelő alappal jutott-e arra a következtetésre, hogy hiányzik a gyanú megalapozott volta.

Annak megítélése, hogy a gyanú eléri-e a megalapozottság szintjét, olyan kriminalisztikai ismereteket követel, amellyel kizárólag a rendőrség, illetve a nyomozás felügyeletét ellátó ügyészség rendelkezik, így kizárólag ebben a körben van lehetőség jogorvoslattal élni. A Testületnek nem áll módjában sem a rendőrség ezirányú döntésének, sem pedig az ügyészségi döntésnek a felülvizsgálata, erre az Rtv. már idézett 92. §-ának rendelkezései nem biztosítanak hatáskört. Abban az esetben, ha fennáll a bűncselekmény elkövetésére vonatkozó megalapozott gyanú, rendelkeznek el a büntetőeljárást, a büntetőeljárás pedig nyomozással kezdődik. Vagyis nyomozni az ügyben csak akkor lehetett volna, ha a rendőrség megalapozottnak találja a felmerülő bizonyítékokat valamely bűncselekmény elkövetésére és emiatt elrendeli a büntetőeljárást. Mindezek hiányában bizonyítási eljárást közigazgatási eljárás keretein belül folytatták le, ott került sor tanúmeghallgatásra, illetve helyszíni szemlére is.

Másrészt a Testület felhívja a figyelmet a Szolgálati Szabályzat már korábban idézett helyszínbiztosításra és a terület lezárásra vonatkozó rendelkezéseinek egymást metsző szabályaira, amiből az derül ki, hogy a területlezárás kvázi a helyszínbiztosítás eleme, ám míg a helyszínbiztosítás elrendelésénél a rendőri mérlegelésre bízta annak alkalmazását a jogalkotó, addig a területlezárás szabályozásánál tételesen meghatározza azokat az eseteket, amikor azt el kell a rendőrségnek rendelni.

A Testület álláspontja szerint a jogszabályban előírt feltételek egyike (természeti vagy ipari katasztrófa, illetve annak veszélye, bűncselekmény, közlekedési és egyéb baleset, súlyos fertőző betegség, talált sugárzó anyag, robbanóanyag, robbantással történő fenyegetés, terrortámadás veszélye vagy terrorcselekmény esetén, továbbá az Rtv. 1. § (2) bekezdés j) és n) pontjában meghatározott esetben) sem állt fenn 2008. szeptember 18-án, ezért a terület lezárásának mellőzése jogosult volt.

Megjegyzi ugyanakkor a Testület, hogy a panaszosnak lehetősége volt feljelentést tenni, és ezáltal a büntetőeljárásá változtatni át a közigazgatási eljárást, illetve feljelentése elutasítása esetén nyitva álltak számára a Be.-ben biztosított jogorvoslati lehetőségek.

6) A panaszos álláspontja szerint a bizonyítékok értékelése során a rendőrség azért döntött úgy, hogy nem indít büntetőeljárást, mert a Gy. városi Rendőrkapitányság eljárási hibái miatt testvére és annak lánya pert nyertek a Magyar Állammal szemben az Emberi Jogok Európai Bírósága előtt. A rendőrség álláspontja szerint önmagában az a tény, hogy a Magyar Államot elmarasztalták, semmilyen kihatással nem volt és nem is lehetett a rendőrségi eljárásra, ugyanis a rendőrség nem volt részes fél a perben.

Az Rtv. 13. § (2) bekezdése szerint a rendőr köteles a törvény rendelkezéseinek megfelelően részrehajlás nélkül intézkedni.

A Testület hatáskörhiány miatt csak azt vizsgálhatta, hogy a helyszínbiztosítás szakszerűtlensége visszavezethető-e az eljáró rendőrök esetleges elfogultságára. Az Rtv. fent idézett, a részrehajlás mentes ügyintézésre vonatkozó rendelkezése az Alkotmánynak egyrészt a tisztességes eljárást garantáló, másrészt a 70/A. §-ban biztosított jogegyenlőségre, a megkülönböztetés tilalmára vonatkozó szabályának érvényesítését szolgálja. Ilyen rendelkezések minden jogilag szabályozott eljárásban (a Büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény, a Közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény, illetve a Polgári eljárásról szóló 1952. évi III. törvény) található azzal, hogy e követelmény érvényesülését eljárási jogintézmények (összeférhetetlenség, kizárás) is garantálják. Az Rtv.-ben – sajnálatos módon – ugyan ilyen részletes garanciák nincsenek, a 13.§ (2) bekezdése mégsem értelmezhető pusztán elvként, azaz a rendőrségi eljárásban is érvényesülnie kell a részrehajlástól mentes ügyintézésnek. A Testület álláspontja szerint a rendőrség azzal, hogy a bejelentés okán megjelent a helyszínen és kísérletet tett a panaszos testvéreinek feltalálására, eleget tett intézkedési kötelezettségének, a helyszínbiztosítása során azonban szakszerűtlenül járt el, ezzel megsértve a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogát, míg annak eldöntésével kapcsolatban, hogy indokolt lett-e volna a büntetőeljárás elrendelése, a Testület hatáskörhiány miatt nem foglalkozhatott állást.

A Testület az eset megítélése kapcsán figyelemmel volt az Emberi Jogok Európai Bíróságának (a továbbiakban: EJEB) gyakorlatára is. Az EJEB a bírák pártatlanságának vizsgálata során alakította ki az ún. szubjektív és az objektív tesztet. Az elfogultság

bizonyítása nem egyszerű, ahhoz nem elegendő a panaszos meggyőződése, objektív körülményekre kell hivatkozni ahhoz, hogy a pártatlanság vélelmét megdöntse. A Piersack v. Belgium ügyben [8692/79 (1/10/1982), A53.] az EJEB különbséget tesz objektív, illetve szubjektív megközelítés között, ez utóbbi esetben a bíró személyes meggyőződését igyekeznek megállapítani, míg az objektív teszt annak a megállapítására szolgál, hogy a bíró eljárása elégséges garanciát nyújtott-e ahhoz, hogy a pártatlanságát illető legitim kételyeket ki lehessen zárni. A De Cubber v. Belgium [9186/80 (26/11/1984), A86.] ügyben azt is kimondták, hogy az objektív teszt alkalmazása során figyelemmel kell lenni az ellátott funkciókra, az igazságszolgáltatás szervezetére, valamint a külsőségekre és a látszatnak is jelentősége van. A Kyprianou v. Ciprus [73797/01 (15/12/2005)] ügyben az EJEB kimondta, hogy funkcionális esetben a bíró által ellátott több funkció, vagy a per más szereplőjéhez fűződő hierarchikus vagy egyéb kapcsolata alapozza meg objektíve a pártatlanságát illető kételyeket.

A Testület meglátása szerint a helyszínen intézkedő három rendőr kapcsán nem állapíthatóak meg olyan, az ésszerű kételyt megalapozó körülmények, amelyek alapján meg lehetett volna állapítani az elfogultságmentes ügyintézés követelményének sérelmét. A rendőrök ugyan szakszerűtlenül jártak el a helyszínbiztosítás kapcsán, arra utaló körülmény azonban nem lelhető fel, hogy mindezt szándékosan tették volna, a helyszínre tűzoltókat, mentőt, tisztiorvost hívtak, az épületeket átvizsgálták a panaszos testvére megtalálása érdekében, a foganatosított cselekményekről pedig jelentést tettek. Mindez nem zárja ki azt, hogy a közigazgatási eljárás elrendelése, illetve lefolytatása során nem merült fel kizárásra okot adó körülmény – illet a panaszos is nevesít V. r. századosnak, a panaszos testvére ellen folyó büntetőeljárásban a rendőrség tanújának az eljárási cselekményekben való részvételével –, ennek megítélésére azonban a Testületnek nincsen hatásköre, kizárásra vonatkozó indítványt a Ket. alapján lehetett volna előterjeszteni. A panaszos unokahúgának jogi képviselője ezt meg is tette 2008. november 14-i beadványában, melyre válaszul írott levelében a megyei rendőrfőkapitány kifejtette, hogy álláspontja szerint V. r. százados elfogulatlanul működik közre az eltűnési ügyben, nincs is módja azt befolyásolni.

Mindezek alapján a Testület nem állapította meg a megkülönböztetés tilalmának sérelmét, a közigazgatási eljárás elrendelése és az abban esetlegesen felmerülő kizárási okok megítélésére pedig a Testületnek nincsen hatásköre.

IV.

A Testület a panasz kivizsgálása eredményeként megállapította, hogy a panaszos panaszhoz való alkotmányos alapjogát a rendőri intézkedés enyhe mértékben sértette, ezért a Testület az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése szerint a panasz áttételéről döntött.

Budapest, 2010. december 15.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos

Fráterné dr. Ferenczy Nóra

elnökhelyettes, előadó testületi tag

testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Független Rendészeti Panasztestület